

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

21 octombrie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2015, declarat de către avocatul Matcovschi Andrian în numele inculpatului

Buraga Ion Petru, născut la 18 octombrie 1983, originar și domiciliat în mun.Chișinău, com.Bubuieci, str.M.Viteazu 32.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 28.05.2014 - 04.03.2015,
2. Instanța de apel: 03.04.2015 - 11.05.2015,
3. Instanța de recurs: 24.07.2015 - 21.10.2015.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 04 martie 2015, Buraga Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin.(3) Cod penal la 4 ani închisoare, iar conform art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 4 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă, dispunîndu-se încasarea de la Buraga Ion în beneficiul lui Lebeda Vladislav a prejudiciului material în sumă de 10487,66 lei și a prejudiciului moral în sumă de 3000 lei.

2. Prima instanță, examinînd cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Buraga Ion, la 02 martie 2014, aproximativ la ora 08.10, aflîndu-se în magazinul stației Peco „Tirex petrol”, situat la km-13 al șoselei Chișinău-Orhei, din intenții huliganice, încălcînd grosolan ordinea publică, exprimînd o vădită lipsă și respect față de societate, manifestînd o obrăznicie deosebită, în rezultatul unui conflict apărut spontan cu operatorul stației date cet.Lebeda Vladislav, a scos pistolul de model „Schmeisser” 9 mm seria „KO 019038”, pe care îl deținea legal asupra sa, din care a efectuat trei împușcături în direcția acestuia, unul în abdomen, iar altele două în ambii genunchi a picioarelor, astfel suspendînd temporar activitatea normală a magazinului, în rezultatul căreia părții vătămate i-au fost cauzate, conform raportului de expertiză medico-legală nr.704/D din 01.04.2014, vătămări corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei inculpatului, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri în partea dată, prin care acestuia să-i fie stabilită pedeapsa în baza art.287 alin.(3) Cod penal de

4 ani și 8 luni închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis, invocând că pedeapsa stabilită de prima instanță, în raport cu gravitatea infracțiunii comise, este prea blândă, astfel nu va fi atins scopul pedepsei penale, restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, că acesta a comis infracțiunea dînd dovadă de un cinism sporit, cu aplicarea armei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2015, a fost admis apelul procurorului, casată sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată în această parte o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Buraga Ion a fost condamnat în baza art.287 alin.(3) Cod penal la 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În rest sentința a fost menținută.

Instanța de apel a constatat că prima instanță obiectiv și sub toate aspectele, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, a examinat și apreciat probele administrate în cauză, care dovedesc cu certitudine vinovăția lui I.Buraga de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, corect stabilind circumstanțele de fapt și vinovăția lui, just încadrînd în drept acțiunile acestuia.

Totodată, instanța de apel a indicat că, cerințele apelantului referitor la excluderea în privința inculpatului a prevederilor art.90 Cod penal, le consideră fondate, deoarece la numirea categoriei și măsurii de pedeapsă, prima instanță a ținut cont de circumstanțele atenuante prezente în cauză - recunoașterea vinovăției, căința sinceră, prezența copiilor minori la întreținere, repararea parțială a prejudiciului cauzat părții vătămate, însă nu a luat în consederație caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvîrșite, că aceasta a fost săvîrșită cu intenție, cu aplicarea armei, iar conform prevederilor art.16 Cod penal, infracțiunea face parte din categoria celor grave.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că nu sînt întrunite condițiile prevăzute de art.90 Cod penal, care reglementează condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, soluția instanței în această parte fiind una neîntemeiată, reieșind din circumstanțele concrete ale cauzei, precum folosirea armei cu care au fost provocate leziunile corporale părții vătămate și crearea unui pericol real pentru viața și sănătatea altor persoane, de faptul că pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea lui, cît și altor persoane.

De asemenea, instanța de apel a menționat că pedeapsa este echitabilă cînd ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvîrșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor părții vătămate, a statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune, astfel că corectarea și reeducarea inculpatului va avea loc în condiții privative de libertate.

Astfel, instanța de apel a conchis de a-i aplica inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, luînd în considerație prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, ca urmare stabilindu-i pedeapsa de 3 ani închisoare cu executarea ei reală.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul A.Matcovschi în numele inculpatului care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu menținerea sentinței, pe motiv că instanța de apel a pus la baza condamnării inculpatului cu închisoarea reală, doar folosirea de către acesta a armei și crearea pericolului pentru viața și sănătatea persoanei, astfel că doar acest motiv nu poate fi pus la baza unei sentințe de condamnare cu închisoarea, deoarece inculpatul anterior nu este condamnat, nu se află la evidența medicului narcolog, are la întreținere copii minori și loc permanent de trai, este angajat în

cîmpul muncii, se caracterizează pozitiv, s-a căit în cele comise, a achitat prejudiciul cauzat părții vătămate, astfel că instanța pripit a ajuns la concluzia aplicării pedepsei închisorii inculpatului, neargumentînd în sensul dat hotărîrea adoptată.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, avocatul a invocat ca temeiuri de casare a hotărîrii judecătorești art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizînd aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

După cum rezultă din textul recursului, autorul acestuia este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor lui I.Buraga în baza art.287 alin.(3) Cod penal, și, critică hotărîrea instanței de apel, precum că aceasta fără a-și motiva soluția, neîntemeiat a anulat sentința și i-a stabilit inculpatului pedeapsa închisorii reale, prin ce a ignorat principiul individualizării pedepsei penale.

Colegiul penal atestă că, sancțiunea art.287 alin.(3) Cod penal, în baza căruia a fost condamnat I.Buraga, prevede o pedeapsă sub formă de închisoare de la 3 la 7 ani.

Potrivit dispozițiilor art.364¹ alin.(8) Cod penal, în baza căruia a fost examinată cauza, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvîrșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de o reducere cu 1/3 a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoarea.

Colegiul constată că, instanța de apel, referitor la modalitatea de executare a pedepsei, a concluzionat că nu sînt întrunite condițiile prevăzute de art.90 Cod penal, care reglementează condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, reieșind din faptul că infracțiunea comisă de inculpat, potrivit art.16 Cod penal, face parte din categoria celor grave, că acesta aplicînd arma la comiterea infracțiunii nu numai că i-a cauzat vătămări corporale părții vătămate, dar a creat un pericol real pentru viața și sănătatea altor persoane, circumstanțe pe care prima instanță nu le-a luat în considerație la stabilirea pedepsei și neîntemeiat a suspendat condiționat pedeapsa aplicată inculpatului.

Reieșind din aceste circumstanțe și reținînd faptul că inculpatul din intenții huliganice, încălcînd grosolan ordinea publică, a efectuat trei împușcături în direcția părții vătămate din pistolul de model „Schmeisser” una în abdomen și altele două în genunchi, suspendînd temporar prin acțiunile sale și activitatea normală a magazinului, Colegiul penal conchide că, instanța de apel corect a concluzionat că corijarea și reeducarea inculpatului nu poate avea loc decît prin izolare de societate.

Prin urmare, argumentul recurentului, precum că decizia instanței nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei stabilite, este neîntemeiat, dimpotrivă decizia este bine argumentată, motivată și nu contravine prevederilor art.394 Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul penal reține că, la stabilirea pedepsei lui I.Buraga, instanța de apel a dat deplină eficiență împrejurărilor cauzei, numindu-i acestuia o pedeapsă în limitele prevăzute de sancțiunea articolului în baza căruia a fost condamnat, fiind respectate și prevederile referitor la stabilirea pedepsei în cazul cînd persoana vinovată a solicitat

examinarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală.

Din acest punct de vedere se constată că, de fapt, în cauză nu s-a comis erorile de drept la care face referință recurentul și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă faptelor comise, fiind individualizată potrivit prevederilor legale.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Astfel, reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocatul A.Matcovschi în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Matcovschi Andrian în numele inculpatului Buraga Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2015, în cauza penală în privința lui Buraga Ion, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 18 noiembrie 2015.

Președintele

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu